

El poble de les Coves inaugura

Avui, 30 de desembre de 2007, el cingle de la Moreria ha tornat a ser testimoni d'un esdeveniment. Evidentment no tan massiu ni fervorós com el de fa seixanta anys però sí amb eixa afecció especial que les persones tenim als nostres records i també a la natura.

Dames, regines i consistori en ple, des de la Plaça d'Espanya, han encapçalat la marxa a peu cap a la Moreria. A continuació, tot un seguici de persones interessades a vore aquelles "novetats" del nostre estimat paratge natural.

Un dia excel·lent ens ha acompanyat. Malgrat trobar-nos a les darreries de desembre i el dia d'ahir haver suportat una forta rosada, el sol i una bona temperatura no ens han abandonat per poder inaugurar les reformes fetes al cingle i així poder "gaudir d'ell i cuidar-lo", tal i com pregona eixa enorme pedra ubicada a la Moreria, semblant a una mola de molí i que ha picat Antonio Forés, picapedrer per vocació.

Bé. Arribats als peus de la fonteta, el regidor Juanjo Sales ha dit unes paraules al voltant del dia i ha deixat caure, com si en ell no anara la cosa, que a pesar de què la Moreria es molt coneguda i transitada per la majoria del poble, "segueix sent una gran desconeguda", fent referència a què d'ella encara mai s'ha fet un estudi seriós perquè ens puga dir i parlar sobre tots els secrets i tresors que ens oculta i que estan, ostensiblement, a la vista.

També ha pres la paraula Benjamí Barberà, per aclarir-nos qüestions geològiques i fer-nos pensar sobre l'origen del topònim. Joan Villaplana, president de la Fundació Docent Privada, propietària de la major part del cingle, ha continuat per mostrar la satisfacció de la Fundació per la cessió d'ús públic d'aquest espai privat i ens ha deleïtat amb alguna que altra anècdota i inclús s'ha introduït en el món de la paremiologia quan ens ha aclarit que allò de "ser més cabut que un tossal" està inacabat i que cal dir "ser més cabut que el tossal de la Moreria", expressió que, evidentment, seria molt més nostra i que s'explicaria ella mateixa pel motiu de què el cingle de la Moreria té la suficient tossudesa de fer anar per on ell vol els dos rius que li venen al damunt: el de Vilanova i el que diem de Sant Mateu.

Pasqual Boira, investigador del patrimoni, ens ha fet saber de l'existència de dues pintures a una balma del cingle de la Moreria que, si bé no són tan antigues com les de Valltorta, es veu que tenen més de quatre-cents anys. Com que no ha revelat la seua ubicació exacta, s'ha oferit per mostrar uns calcs a qui estiga interessat en elles.

La gent s'ha animat a parlar i inclús Pepita Olsina ha pres la paraula per incloure un succeït dins del discurs que estava fent Benjamí, el qual, per acabar amb les intervencions al·locutòries ha llegit una lloa a la Moreria, "prosa versificada" segons ell, autor de la qual és Víctor Barberà, col·laborador durant molts anys del Tossal Gros, publicació on podeu trobar l'esmentat escrit al nº 60 (pàg 26).

Quan ja pensava que això s'havia acabat, a sobre de les taules de fusta del replà del cingle han començat a aparèixer còcs de tota mena, beguda i demés queviures força temptadors en un moment tan pròxim de migdia. Això ha endarrerit la tornada i al mateix temps ha possibilitat un apropament entre tota la gent per comentar totes les novetats d'eixe matí.

No res, una "inauguració" molt tranquil·la, harmònica, sense estridències ni pretensions, amb senzillesa però molt ben coordinada i dissenyada.

Quan ja no hi havia gent davant, m'he arrimat a la pedra per poder llegir el seu contingut:

EL CINGLE DE LA MORERIA.
GAUDIM D'ELL I CUIDEM-LO.
EL POBLE DE LES COVES.
PROPIETAT DE LA FUNDACIÓ
DOCENT PRIVADA
DE LES COVES DE VINROMÀ.

I aleshores me n'he adonat que qui inaugurava les noves instal·lacions era cadascun dels presents, jo mateix i tot el poble de les Coves.

Gràcies per eixa consideració.

Vicent Rocher Leche.

